

76. Lov om ændringer i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende forsorgshjem m. v.). (Socialminister *Bomholt*). [A. sp. 945. C. sp. 569].

Fremsat skriftligt $^{25}_{11}$ (F. sp. 920). 1. beh. $^{10}_{12}$ (F. sp. 1724). Partiernes ordførere: Francke (ved 2. beh. Axel Ivan Pedersen), Foged, Asger Jensen, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Sandau og Lynnerup Nielsen). Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Francke (fra $^{15}_{1}$ Dupont), Hjortnæs [formand], Evald Kristensen, Axel Ivan Pedersen, P. A. Rasmussen, Edel Saunte, Søgaard, Kirsten Gloerfelt-Tarp [næstformand], Sandau, Foged, Alfred Bøgh, N. Chr. Christensen, Søren Jensen, Paabøl, Asger Jensen, Anna Barfoed og Egon Lauritzen). Betænkning (B. sp. 489) afgivet $^{4}_{3}$. 2. beh. $^{15}_{3}$ (F. sp. 3955). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. 3. beh. $^{25}_{3}$ (F. sp. 4509). *Loven stadfæstet 31. marts 1960.* (Lovt. nr. 113).

Om baggrunden for loven skal efter bemærkningerne til lovforslaget anføres:

Lovforslaget byggede på en i februar 1959 afgivet betænkning af det i 1948 nedsatte udvalg angående forsorgen for de i forsorgslovens kapitler XXIV—XXVII omhandlede personer, det såkaldte *anstaltsudvalg*. Udvalgets opgave var at iværksætte en nærmere undersøgelse af den kritik, der fra forskellig side var fremsat mod de foranstaltninger, som efter den gældende lovgivning kunne anvendes med hensyn til arbejdsmodvillige personer, alkoholister, løsgængere og i øvrigt personer, som viser asociale træk.

Den nævnte betænkning af februar 1959 beskæftiger sig med de centrale spørgsmål vedrørende *den almindelige anstaltsforsorg* og de hertil knyttede problemer. I tilslutning hertil indeholder betænkningen udkast til forslag om ændringer af de herhenhørende bestemmelser i forsorgsloven.

I sin betænkning har udvalget påpeget vanskelighederne ved gennem forebyggende foranstaltninger at modvirke den sociale deroute, der slutter med arbejdsanstaltsophold. Udvalget fremhæver imidlertid betydningen af, at de relevante organer og institutioner udfolder effektive *resocialiseringsbestrebelsers*. Der peges herunder særlig på den indsats, der kan ydes gennem socialkontorerne, idet man herved også gør opmærksom på værdien af den fra enkelte større kommuner kendte sociallægeordning.

For det klientel, for hvilket anstaltsforsorg stadig må anses for påkrævet, lægger udvalget afgørende vægt på, at der *finder en udbygning sted af behandlingsmulighederne* inden for denne forsorg, og der stilles forslag om en hertil sigtende ændring af forsorgsloven.